

Bergvesenet rapport nr 5490	Intern Journal nr	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering	Gradering
Kommer fra arkiv Nordlandske	Ekstern rapport nr	Oversendt fra Nordlandske	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:
Tittel Rapport over befaring av Lunkefjord jernmalmfelter i september 1950.				
Forfatter Bøckman, K.L.		Dato År 05.10 1950	Bedrift (Oppdragsgiver og/eller oppdragstaker)	
Kommune Hadsel	Fylke Nordland	Bergdistrikt	1: 50 000 kartblad 12323	1: 250 000 kartblad Svolvær
Fagområde Forekomstbeskrivelse Malmberegning		Dokument type	Forekomster (forekomst, gruvefelt, undersøkelsesfelt) Lunkefjord Memuru	
Råstoffgruppe Malm/metall		Råstofftype Fe		
Sammendrag, innholdsfortegnelse eller innholdsbeskrivelse Forekomsten som ligger inne i Memuruskaet blir beskrevet, det refereres til de bergarbeider som er utført (stoller, dagstrosse, taubane og gruvebane). Et malmareal blir anslått og basert på dette et overslag på 115 000 til 130 000 tonn malm. Prøver for analyse ble tatt.				

Bergmester
K. L. Bøckman

5/10 1950

R a p p o r t

over befaring av Lonkanfjord jernmalmfelter 1 september 1950.

Lonkanfjord jernmalmfelter i Hadsel herred i bunnen av Lonkanfjord på Hinngøyas vestside. Som kjentmann medfulgte Sverre Andreassen.

Fra Åselvodden på fjordens nordside ca. 1 km. utenfor fjordbunnen fører planeringen av en gammel gruvebane 2,8 km. innover Norddalen mot øst til dalbotten ved Memuruskaret hvor de gamle gruver ligger oppe i fjellsiden.

I ca. 150 m.o.h. var inndrevet en gråbergstoll beregnet på å ta malmlinsene på dypet ved 90 meters lengde, men etter sigende bare inndrevet 50 meter. Nu utilgjengelig.

Selve malmgruvene ligger 50-60 m. høyere, men en lang og dyp dagstrosse å 215 m.o.h. og parallelt med den 6-8 m. vestenfor en noe kortere og bredere undergrunnstrosse. Begge strossene går i retning nord-syd og skjærer tversover en fremspringende knaus eller rygg i fjellsiden. De går langssetter 2 parallelle malmlinser som står i nord-syd med fall 80-90° mot vest. Dagstrossen er 50-60 m. lang og nedskåret inntil 20 m. i terrenget, øverst er den 5-6 m. bred men smalende til 3-4 m. i bunnen. Undergrunnstrossen er 25-30 m. lang, 5-6 m. bred og 6-7 m. høy, så der gjenstår et solid malmtak over den. Begge er forbundet med synk nedover til en fordrestoll i 200 m. høyde, hvor den brutte malm ble fordret ut og sendt med taubane til lasteplass ved gruvebanen. Malm anstår ennå i sidene av begge strosser og i dagstrossens nordre endevegg øverst står 4-5 m. malmbredde med gråbergbånd. Prøve med den magnetiske dyppnål synes vise at malmlinsene ikke fortsetter nevneverdig nordover.

Prof. Vogt ("Norges jernmalforekomster", N.G.U. publ. nr. 51, 1910) angir arealet for de 2 malmlinsene tilsammen til ca. 680 m², hvilket jeg tror er i overkant. Jeg vil etter mitt flyktige besøk anslå det til ca. 500 m², særlig da dagstrossen viser en tydelig avtakende bredde nedover. Hvordan dimensjonene er i stollnivået 15 m. lavere kunne ikke konstateres, da stollen er utilgjengelig.

Hvis malmlinsene fortsetter på dypet med samme dimensjoner (500 m²).

skulle man over øvre stoll ha 7-8000 m³ eller 25-30.000 tonn malm anstående, og over gråbergstollen 50 m. lavere ytterligere ca. 25.000 m³ eller 90-100.000 tonn malm. Malmlinsene har endel gråbergbånd, men storparten vil gi god styckmalm som Vogt angir å ha holdt 53-54% jern med lite fosfor og svovel. På malmtippen ved fjorden tok jeg ut helt blindt endel malmstykker, som ble sendt Rausand jernmalmgruve i Romsdal for vurdering.

Hvis den gir et godt resultat, slik at den utsjeidete styckmalm vil kunne anvendes som "ferskningsmalm" ved stålverkene, skulle det være sjangse for å kunne holde igang en mindre drift på malmfeltet med produksjon av styckmalm og magnetisk utseparasjon av ~~må~~ avfallsmalmen og subben i et lite separasjonsverk til et høyverdig konsentrat.

De gamle gruver måtte da undersøkes ordentlig og malmlinsene prøvetas systematisk. Øvre stoll i 200 m.o.h. måtte opprenskes og gjøres tilgjengelig, så man fikk konstatere malmlinsenes dimensjoner og kvalitet på dette nivå og hvor meget som kunne uttas fra stollen. Nedre stoll i 150 m.o.h. måtte føres frem til malmlinsene, så disse kunne bli oppfart i dette dypere nivå. Med baneplaneringen (uten skinner) omtrent uskadd frem til kaiplass ved fjorden skulle der neppe så store anlegg til for en slik mindre drift.

Såvidt sees av embedets protokoller ligger gruvene for tiden i det fri. Ved foten av gruvene og på kaiplassen ligger lagret noen hundrede tonn styckmalm.

K. L. Bøckman

Rett avskrift.

K. L. Bøckman

Erinnere
Joachim Olsen
Lohnempfänger

0000000

2